

עפ"ת 40324/03/23 - מתן בן עבו - נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ת 40324-03-23 בן עבו נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת גילת שלו
המערער מתן בן עבו - ע"י ב"כ עו"ד אליהו שטרית
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה (בקשה לביטול ההחלטה בדבר מחיקת הערעור)

המערער הורשע לאחר שמיעת הראיות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח; לאחר שנקבע כי ביום 22.9.22 בסמוך לשעה 10:29, נהג המערער ברכב בעיר אשדוד, זאת למרות שזמן קצר קודם לכן, בשעה 09:59, נפסל פסילה מנהלית ע"י קצין משטרה והפקיד את רשיונו. בית המשפט לתעבורה באשדוד גזר את דינו ל-7 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס. על פסק דינו של בית המשפט קמא הוגש ערעור, אשר נקבע לדיון בפניי ליום 19.6.23.

ביום 19.6.23 לא התייצבו המערער ובא כוחו, למרות שזומנו כדן, ועל כן הוריתי על מחיקת הערעור.

ביום 18.7.23 הגיש ב"כ המערער בקשה לביטול ההחלטה בדבר מחיקת הערעור. לטענתו, מועד הדיון נשמט מיומנו במכשיר הטלפון, עקב תקלה של "שריפת הלוח", כאשר הוא הצליח לשחזר את רוב הדיונים מלבד הדיון בתיק זה. עוד טען, כי סיכויי הערעור טובים ביותר, שכן לטענת המערער הוא כלל לא נהג ברכב, ו"בכל אופן, ענין זה טעון בדיקה ו/או ניהול התיק בענין, לכאורה, של נהיגה בשכרות"; מה גם שהמערער אינו מסוכן לציבור, שכן עברו התעבורתי נקי לחלוטין.

ב"כ המשיבה טען, כי לא ניתן לתת תגובה לגופו של ענין, מאחר שלא ניתן הסבר מדוע המערער עצמו לא התייצב לדיון. לענין זה השיב ב"כ המערער כי אמנם בית המשפט הורה עם קביעת הערעור לדיון (ביום 19.3.23) כי עליו לדאוג להתייצבות המערער, אך הוא לא עדכן את המערער לגבי המועד, אלא רק אמר לו שהדיון יתקיים בחודש יוני 2023, וכי המערער "איננו מן האנשים אשר ירשמו ביומנם זאת מאחר וסוכם בינו לבין הח"מ שהוא יתלווה לנסיעת בא כוחו ברכבו של ב"כ הח"מ לדיון בבימ"ש".

לאחר עיון ושקילת טענות ב"כ המערער, לא מצאתי מקום לבטל החלטתי בדבר מחיקת הערעור.

ביטול פסק דין שניתן בהעדר המערער ייעשה רק כאשר בית המשפט נוכח כי היתה סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות, או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין (סעיף 208א(א) לחוק סדר הדין הפלילי), זאת בדומה למצב המשפטי בנוגע לביטול פסק דין שניתן בהעדר לפי סעיף 130(ח) לחוק זה.

בפסיקה ענפה נקבע כי טענה של טעות, בלבול, או שכחה של מועד הדין, ואף טעות משרדית של עורך הדין, אינן מהוות סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות (ראו רע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא ואח' נ' מדינת ישראל** (2.10.13), ורע"פ 8427/17 **אמנון סאלם ואח' נ' מדינת ישראל** (25.3.18)). בענייננו, הטענה מתייחסת לתקלה בטלפון הנייד של ב"כ המערער, ולא ברור מדוע תוכן יומנו של ב"כ המערער לא נשמר גם במקום אחר במשרדו, או מדוע מועד הדין לא שוחזר; ויתרה מכך, גם המערער עצמו היה אמור לעקוב אחר הדין בערעורו, לרשום את מועד הדין ולהתייצב במועד זה בבית המשפט.

לא מצאתי ממש אף בטענה בדבר עיוות דין וסיכויי הטובים של הערעור. חלק נכבד מהטענות בערעור מתייחסות לכך שלא הוכחה הטענה כי הוא **נהג** בשכרות שכן נתפס יושב ברכב מונע מבלי לנהוג; זאת למרות שבתיק זה הואשם המערער והורשע בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ואילו התיק בו יוחסה לו עבירה של נהיגה בשכרות הוא תיק נפרד, שבגינה הוטלה הפסילה המנהלית. בהקשר זה יוער, כי עיון באותו תיק (ת' 2421-10-22) מעלה כי ביום 2.4.23 נדון בו המערער, לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה של **נהיגה** תחת השפעת משקאות משכרים, כך שטענותיו לגבי הנהיגה מתייתרות מאליהן. ראוי היה כי לאחר סיום ההליך האחר, יחזור בו ב"כ המערער מטענותיו לגבי הנהיגה ולגבי תקינות הפסילה, אך כאמור הוא חזר על טענות דומות גם בבקשה זו.

בנוסף, בתיק בענייננו לא היתה מחלוקת על כך שהמערער נתפס כשהוא נוהג, זמן קצר לאחר שהודע לו דבר הפסילה ולאחר שהפקיד את רשיונו, וכל טענותיו בדבר אי הבנה או הטעיה ע"י הקצין הפוסל נדחו ע"י בית המשפט קמא, לאחר שסקר את גרסאותיו השונות של המערער בהקשר זה. משכך לא ברורה טענת ב"כ המערער בבקשה ולפיה המערער לא נהג ברכב.

בשולי הדברים אציין כי הבקשה אף אינה עומדת בסד הזמנים שנקבע בחוק, שכן היה על ב"כ המערער להגישה בתוך 15 יום מיום שקיבל את ההחלטה.

נוכח כל האמור, אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ט אב תשפ"ג, 16 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.

גילת שלו, שופטת